

GAZETA LWOWSKA.

Z dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez pocztą: kwartalnie 3 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent; pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

Insercya w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacje są wolne od opłaty pocztowej.

Cześć urzędowa.

Na polepszenie dotacyi nauczyciela przy szkole trywialnej w Rawie, w obwodzie zółkiewskim zapewnione zostały po wzięciu czasu następujące ofiary:

1) Chrześcijańska gmina miasteczka Rawy obowiązła się zamieścić dotychczasowej kwoty 65 zł. m. k. płacić nadal rocznie 105 zł. w. a., które każdorazowy nauczyciel pobierać będzie częścią w procentach od dwóch na cele szkolne ofiarowanych obligacyi pożyczki narodowej na 60 zł. i 150 zł. m. k., a częścią w gotówce od gminy.

2) Tamtejsza gmina izraelska zapewniła zamiast dotychczasowej kwoty 75 złr. m. k. oddać rocznie 126 zł. w. a.

3) Gmina wiejska w Rawie ofiarowała trzy obligacje pożyczki narodowej na 310, 240 i 160 złr. m. k., których procenta ma pobierać każdorazowy nauczyciel; a nakoniec

4) Właściciel Rawy W. Józef Jabłonowski ofiarował obligacje pożyczki narodowej na 1900 złr. m. k. i 324 zł. 20 kr. m. k. w gotówce, za którą to sumę zakupiono podług życzenia szlacheckiego dawcy pięć obligacyi indemnizacyjnych ogólnej wartości 450 złr. m. k. na rzecz tamtejszej szkoły.

Okazana temi ofiarami pożyteczna dla ogółu dążność ku rozszerzeniu oświaty ludu podaje c. k. Namiestnictwo z wyrazem należytego uznania do wiadomości powszechnej.

Cześć nieurzędowa.

Lwów, 4. lipca. W dziennikach naszych znajdujemy tak częste narzekania na brak domów komisowych rolniczych, tak częste skargi na to, że pracę rolnika wyzyskuje szajka spekulantów między sobą spikowanych i w znowie będących, że czytając te jemiady sądziłby można, iż kraj nasz znajduje się jeszcze w stanie pierwiastkowego rozwoju stosunków społecznych, że w nim handlu żadnego nie ma, że praca rolnika daremną jest i płonna, bo płody rolnicze żadnego odbytu nie mają. Tak zaś nie jest; skargi te i zale zadnej wcale nie mają podstawy i świadczą tylko o zupełnym zapoznaniu prawdziwego stanu rzeczy, o dziecinnej i naiwnej nieświadomości obrotów handlu ziemiopłodami. Zapatrzywszy się bowiem na cyfry, to jest na ceny głównych naszych produktów, zboża i wódki, nie już w samej stolicy kraju, ale w miastach nawet obwodowych w ostatnich dwóch lub trzech latach, z łatwością przekonanie się można, iż takowe *stosunkowo* nie tylko wyrównują cenom targów zagranicznych, gdańskich, wrocławskich lub wiedeńskich, lecz je częstokroć nawet przewyższają; to jest, iż zboże ze Lwowa, Tarnopola lub Strypa do Wrocławia na przykład wysłane, po strąceniu kosztów transportu i sprzedaży nie przyniosłoby w czystym rezultacie tej nawet ceny, którą w kraju za niego dawano. Zarzucą nam zaraz, że pomimo tego znaczne, bardzo znaczne transporta zboża naszego idą do Wrocławia lub Gdańska, gdyby więc co do ceny rzeczy tak się miały jak my twierdzimy, to ci, którzy zboże to wysyłają, znacznie traciłby musieli, czego znów przypuścić nie można, boć to są prawie sami kupcy, żydzi lub nie żydzi, którzy dobrze rachować umieją i pieniędzy swych tracić nie zechcą. Wiemy my dobrze o tem, lecz fakt ten, dobrze nam znany, twierdzenia naszego wcale nie osłabia. Pochodzi to bowiem ztąd, iż w kraju naszym bardzo wielką część producentów marnuje swoje zboże, wełnę lub wódkę, sprzedając pszenicę i żyto jeszcze nie wymłócone, ha na pniu jeszcze będące, sprzedając na Ułaszowieckim jarmarku wódkę, na której wyrób ziemniaki ledwo co wysadzone zostały. Otóż taka sprzedaż, to prawdziwe marnotrawstwo, prawdziwa klęska i zguba rolnictwa, bo „jeżeli jeszcze wełna na baranie, a już Iwan pije na nią“, toć za tę wełnę na baranie, za zboże na pniu jeszcze będące, za wódkę wcale jeszcze nie egzystującą ci co je kupują, bardzo niskie ceny tylko zapłacą; kupno bowiem takowe niezmiernie jest niebezpieczne i ten co się go chwyci, ogromną premię asekuracyjną płacić sobie każe. Powiedzą nam na to, że „Iwan“ sprzedając wełnę na baranie, nie przepija jej wcale, lecz do sprzedaży inne zmuszają go potrzeby i okoliczności. Temu przeczyć wcale nie myślimy, aleć jasną jest rzeczą, że „Iwanowi“ takiemu żaden dom komisowy rolniczy nie pomoże, bo dom komisowy nie będzie i nie może się wdawać w kupna ryzykowne i niebezpieczne; bo dom komisowy, przestając na bardzo umiarkowanym zarobku, ryzykować nie zechce i właśnie dla tego, że nie ryzykuje, na szczerpłym zarobku poprzestaje może.

Taki jest prawdziwy stan rzeczy w kraju naszym. Na brak odbytu skarżyć się nie możemy, nie możemy nawet skarżyć się na to, aczby nam trudno było dostać awanse na nasze produkty za bardzo miernym procentem, byle te produkty rzeczywiście już egzystowały. Bo filia zakładu kredytowego wiedeńskiego we Lwowie założona, na produkty te chętnie odpowiednio awansuje sumy, z największą dla stron pod względem składu dogodnością, bo przestaje

częstokroć na symbolicznem ich oddaniu. W takim zaś stanie rzeczy, w obec zapewnionego korzystnego odbytu, podniesienie produkcji głównym zadaniem rolnika być powinno. Kraj nasz w stosunku do rozległości swej i ludności, do urodzajności gleby nadzwyczaj mało zboża, wełny i wódki produkuje; jest zaś wiele takich jeszcze produktów, których prawie wcale nie mamy, chociaż z łatwością produkowałyby je można. Weźmy na przykład chmiel, za który przy wzrastającej konsumciji piwa tak wielkie sumy za granicę kraju wychodzą; zważmy na przykład masło, które tak ważnym jest przedmiotem handlu wywozowego w północnych Niemczech, w Holsztynie i Mecklenburgu, a które dla słabej nadmiar produkcji droższem jest prawie u nas niż w Berlinie lub Wiedniu. Ta więc szczupła wszystkiego, mizerna i nędzna produkcya, to prawdziwa przyczyna biedy i nędzy, prawdziwa przyczyna braku kapitałów i ubóstwa naszego. Bo tak jak człowiek z osobna wzięty, tak i narody całe o tyle tylko wzrosnąć mogą w zamożność, o ile produkcya ich potrzeby konsumciji przewyższa.

Zależało nam na tem, ażeby skargi i zale na brak odbytu ocenić i nieco ich wykazać, boć one nie jednego odstręczyć mogą od pracy rolniczej, wystawiając ją jako niewdzięczną, i li tylko przez chciwych handlarzy wyzyskiwaną. Liczny jest zaiste szereg uciążliwości i udręczeń, pod których ciężarem rolnictwo u nas upada; w czasie swym i miejscu wskazać je i rozebrać nie omieszkamy. Ale do rzędu ich braku odbytu liczyć wcale nie można. Jezeli zaś lekarz chce pomódz choremu, sumiennie bada jego chorobę, w czem mu znajomość anatomii ciała ludzkiego znakomitą robi przysługę, tak też i ten, który podawać chce środki na wyleczenie kraju z ubóstwa i biedy, przyczyny ich zbadać i stan organizmu społecznego znać powinien. Lecz u nas lada pismak, co właśnie ławy szkolne opuścił, występuje jak prawodawca i reformator w rzeczach, o których najmniejszego nie ma wyobrażenia; prawic zaś w pierwszym lepszym dzienniku niestworzone bańki o tem, co pomyślności i dobra kraju żywo dotyczy, byle je tylko nadział górnym jakim i niezrozumiałym frazesem, lub patryotyczna tirada, znajdzie gawiedź cierpliwą, która go słucha z rozdziawionemi gębami, bo „un sot auteur trouve toujours un plus sot, qui l'admire“. Czas już po temu, ażeby zaprzestać tych bezrozumnych deklamacyj w rzeczach, do których ocenienia znajomość ich koniecznie potrzebna, w rzeczach, o których tylko nauka właściwa i loika na cyfrach oparta, słuszny sąd wydać może. Szanowny pisarz kroniki w onegdajszym numerze Dziennika polskiego zawsze dowcipkujący, chociaż rzadko kiedy dowcipny, pomógł nas o to, że dziennik nasz będzie dziennikiem opozycyjnym. Tak jest, będziemy opozycją przeciwko wszystkiemu temu, co znajdziemy niedorzeczne i mylnem; tak jak będziemy reakcją przeciwko wszelkiej nierozumnej akciji, dążąc do wykazania i osłabienia szkodliwych jej skutków. Na tej zaś drodze przysłużymy się może krajowi, oceniając właściwe jego położenie, i wykazując prawdziwe jego potrzeby.

Monarchia Austriacka.

Lwów, 3. lipca. (Wiadomości z Bukowiny.) Niemiecka Gazeta Lwowska podaje następującą korespondencję z Czerniowic z dn. 28. czerwca: Nowa dysunicka szkoła realna, którą tutaj otwarto, wzniciła u nas kwestję polityczną, i poruszyła rozmaite stronnictwa krajowe. Chodzi bowiem o to, czy w tej szkole rumuński czy inny język jako wykładowy ma być zaprowadzony. Stronnictwo narodowe usiłowało zaprowadzić język rumuński, ale rząd krajowy zarządził, aby z początkiem przyszłego roku wykładano w tej szkole nauki w języku niemieckim, jako też, aby posady nauczycielskie wyznawcami obrządku dysunickiego obsadzane nie były. Oczekują tu na najwyższe postanowienie, podawszy do Jego ces. Mości odnośną prośbę.

Sprawozdanie roczne czerniowieckiej izby handlowo-przemysłowej w kształcie obszernej broszury u J. Eckhardta wydanej, a które właściwie jest tylko urzędowym sprawozdaniem, służy jako szacowne źródło do obznajmienia się z oświatą krajową i statystyką Bukowiny, wylicza bowiem prawie wszystkie tulejsze płody natury i sztuki, wyjaśnia stosunki handlowe i przemysłowe, stan zakładów naukowych, i z świadomością rzeczy wykrywa potrzeby kraju pod względem przemysłowym i rolniczym, nie pomijając tego, co niedostaje szkołom; w podniesieniu szkół ludowych i założeniu filii instytutu kredytowego upatruje środek podniesienia oświaty i przemysłu. Podział i zakończenie sprawozdania mają charakter polemizujący; występują szczególnie przeciw obydwom lwowskim konsystorzom o wdawanie się w sprawy szkół i oświaty na Bukowinie, jako też przeciw niechętnemu pod wpływem tychże postępowań gubernium galicyjskiego względem Bukowiny. Dowiadujemy się, że z przyczyny tych rozdziałów wydawca sprawozdania pan Andrzej Mikulitsch, sekretarz Bukowińskiej izby handlowej naraził się na

proces prasowy, ale trybunał pierwszej instancji uznał go niewinnym; przeciw czemu prokuratorya rekurs zaniósł.

Jedną z ważnych kwestyi w tem sprawozdaniu rozbieganych, a na którą uwagę władz rządowych w interesie jej pomyślnego i spokojnego rozwoju chcielibyśmy widzieć zwróconą, jest wykupno i uregulowanie serwitutów gminnych. Zdarzają się częste zażalenia o naruszanie układów. Łatwo pojąć, że nie u nas bardziej nie wznieca w ludności zaufania lub niezaufania do władz, jak postępowanie z tą kwestyą, która ma tak bliski związek z kieszenią. Nowy szef kraju p. hr. Amadei przyrzekł tę sprawę w jak najkrótszym czasie na dobry tor wprowadzić i załatwić. Pokładamy wielką nadzieję w energii i sprawiedliwości tego męża.

Od tygodnia mamy wielką niepogodę. W skutek deszczów ochłodziło się powietrze; z rana i wieczorem jest dosyć zimno, a zeszłych nocy mieliśmy nawet szron. Pomimo tego zasiewy są w przecięciu bardzo piękne, żeby nas tylko nieproszeni goście rosyjcy, szarańcza, której w Besarabii, a nawet i u nas nieco z przeszłego roku zostało, chciała nas oszczędzić, nim owoc dojrzeje.

Słychać, że polacy tu zamieszkali mają zamiar założyć czytelnię. Tak byłoby w Czerniowcach 4 nowe stowarzyszenia, trzy czytelnie a jedno stowarzyszenie stolarskie.

(Posiedzenie izby deputowanych.)

Wiedeń, 3. lipca. Na przedwczorajszym posiedzeniu izby deputowanych oddana została ustawa o należnościach i taxach podług wniosku Hopfena osobnemu wydziałowi z 9 członków, dla których wyboru zawieszono posiedzenie na 10 minut.

Budżet ministerstwa policyi, jako też węgierskiej, siedmiogrodzkiej i kroackiej kancelaryi nadwornej, tudzież wydatki funduszu indemnizacyjnego odczytano po raz trzeci.

Na porządku dziennym był raport wydziału finansowego względem uchwalonych w izbie panów zmian w przyjętej w izbie deputowanych co do przyszłego sposobu opodatkowania gorzelni.

Hopfen jako sprawozdawca zaleca przyjęcie zmian.

Jego Excelencya minister finansów oświadcza się również za niemi.

Izba przyjmuje wnioski wydziału, a życzenia jego przekazuje ministerstwu.

W dalszym toku debaty nad budżetem ministerstwa finansów przemawiał *Derbitsch* za zwinięciem istniejących po prowincjach krajowych komisji podatkowych. Wniosek ten poparto.

Jego Excelencya minister finansów wspominał, że rząd bez tego zwraca uwagę swoją na ten przedmiot, i wyjaśnił stosunki tych komisji w pojedynczych prowincjach. Krajowe komisje podatkowe mają referat spraw podatkowych przy urzędach obwodowych, a pod względem skontrolowania potrzeba brać na uwagę cały obrót, nie zaś pojedyncze wypadki.

Wnioski wydziału zostały przyjęte, a wniosek *Derbitscha* odrzucony.

Również nie utrzymał się wniosek *Porenti* przeciw proponowanemu przez wydział oszczędzeniom w wydatkach na urząd portowy w Tryeście.

W końcu wystąpił *Skene* z mową naganną przeciw ministerstwu finansów, ale wkrótce wezwano ministrów do Cesarza i posiedzenie zostało zamknięte.

Anglia.

Londyn, 29. czerwca. (Wiadomości bieżące.) Prócz księcia Ludwika heskiego i jego brata Henryka następujący goście przybyli na obrzęd zaślubin księżniczki Alicy: Jego ks. wysokość książę Karol z małżonką, książę Wilhelm i księżna Anna hescy, wszyscy wsiadli w hotelu, i dziś lub jutro udadzą się do Osborne.

Francuzi, których dzieła znajdują się na wystawie, dali ucztę na cześć księcia Napoleona, na którą zaproszono także reprezentantów prasy angielskiej i niemieckiej. Siedziało przystole około 200 osób, po większej części Francuzów; obok księcia siedzieli królewscy komisarze wystawy: lord Granville, książę Buckingham, książę Buccleuch, sir W. Dilke itd. Pierwszy toast wznosił książę za pomyślność Królowej, i nadmieniał przytem, ile ubolewa nad przedwczesną śmiercią księcia Alberta. Earl Granville odpowiedział w języku francuskim, wyraził rządowi francuskiemu i narodowi podziękowanie Anglii za upiększenie wystawy; wspominał, że Cesarz przybędzie może do Londynu, i wniósł toast na cześć przyjaźni obydwu krajów. Książę i przydujący ucztę wzniesli następnie toasta za pomyślność wystawy. Towarzystwo rozeszło się o godzinie 11tej.

Wicekról Egiptu znajdował się na ucztie u kanclerza skarbu, i przyjął zaproszenia lorda majora na wielki obiad, który tenże ma dać dnia 5. lipca w Mansion House na cześć wicekróla.

(Posiedzenie parlamentu z 26. czerwca.)

W izbie wyższej lord Brougham odwołuje co niedawno o Mazzinim powiedział. Przyjaciele zapewniają go, że Mazzini w każdym razie gotów był zawsze narazić się na największe niebezpieczeństwo. Zresztą nie zmienia przekonania, że przedsięwzięcia o których mówił są szkodliwe dla Włoch, ponieważ powiększają nieprzychylność Austrii, a pomoc Francji jest zupełnie niepewna. Hrabia Airlie przedłożył wykazy względem użycia pożyczki przywołanej od parlamentu na środki obrony kraju. Twierdzi że okręta handlowe potrzebniejsze są jak twierdzą, lecz mniema, że te które budować zaczęto powinny być ukończone. Hrabia Grey and Ripon przyrzeka

przedłożyć żądane wykazy, ubolewa nad tem, że budowa twierdz rozpoczętych jest niezmiernie kosztowna. Książę Sommerset odpowiada że przez wzgląd na bezpieczeństwo kraju kosztów na jego obronę oszczędzić nie można. Książę Cambridge uważa twierdze w Portsdown Hilt za niezbędne dla bezpieczeństwa Portsmouth, a twierdze w Dowerze za konieczne potrzebne dla obrony stolicy. Wniosek przyzwolony. Posiedzenie zamknięte o kwadrans na 9.

W izbie niższej sir J. C. Lewis daje jenerałowi Peel wyjaśnienie co do 19.385 f. sz. wydanych na legię niemiecką na przykładku, a objętych budżetem 1860—61.

Mr. Layard na odnośne zapytanie pułkownika Lykes odpowiada, że wszelkie zapasy wojenne które dla wojska Królowej Jej Mości były zbyteczne, sprzedano rządowi chińskiemu. Związkowi obsadziwszy kanton wypuścili na wolność wszystkich zamkniętych tu w więzieniach za utrzymywanie stosunków z związkowymi. Wymierzanie sprawiedliwości pozostawiono Chinczykom lecz władze angielskie czuwały nad tem aby każdy zbrodniarz stosowną karę otrzymał.

Francya.

(Wiadomości z Meksyku) *Independance belge* zamieściła następujące pewne i autentyczne wiadomości z Meksyku, przywiezione przez statek pocztowy, który Vera Cruz dnia 1. czerwca opuścił. Jenerał Lorencez po porażce pod Pueblą dnia 5. maja cofnął się najprzód do Amazoc, gdzie przybył dnia 9go, a następnie do Orizaby, które to miasto zajął 18go. Trudność wyzywienia wojska zmusiła go do tego ruchu wstecznego. Nie był zaś w nim wcale niepokojonym, ale nawet w Orizabie samej trudno było dostać żywności. Bieczka mąki kosztowała tam 200 do 300 fr.

W czasie cofania się do Orizaby jeden z jenerałów hiszpańskich reakcyonistowskich Markez, na którego współdziałanie Francuzi liczyli przy pochodzie na Pueblę, starał się o połączenie się z nimi. Jenerał meksykański Tapia na czele 1800 ludzi chciał złączyć temu przeszkodzić, i byłoby mu się to udało, gdyby Francuzi sprzymierzeńca swego nie byli na czas sukursowali. O tej to potyczce wspominał *Monitor* z dnia 28go czerwca; była bardzo krwawa, i Meksykanie w niej na głowę pobici zostali. Prócz tej potyczki była druga z jenerałem meksykańskim Lalave pod Chichiquite, z kąd Meksykanie przerwali komunikację między Orizabą a Vera Cruz. Francuzi wyparli jenerała Lalave, zawsze jednak komunikację z Vera Cruz dosyć są utrudnione.

Jenerał Douai pod dniem 1go czerwca nie wyruszył jeszcze z Vera Cruz dla połączenia się z jenerałem Lorencez. Miał wyszerować dopiero dnia 2. czerwca.

Jenerał Lorencez poróżnił się z jenerałem Almonte, na którego zawzięci są bardzo w obozie francuskim. Zarzucają mu, iż oszukał Cesarza Napoleona fałszywym doniesieniem o usposobieniu umysłów w Meksyku. Miasto Puebla miało powstać za zbliżeniem się Francuzów; tymczasem nie ruszyło się wcale. Prócz 92 podpisów na adresie do jenerała Almonte w Vera Cruz uzyskanych, nikt zresztą za nim się nie oświadczył, powszechnie go nazywają prezydentem sfrancuziałym (afrancesado). Jenerał Markez jednym jest z naczelników opozycji w kraju, który się z Francuzami połączył, zresztą nikt się za nimi nie oświadczył.

Szwajcarya.

Berna, 24. czerwca. (Program czynności przysiężonej rady z wazkowej. — Wybory.) Rada związkowa na najbliższym zebraniu weźmie pod obrady następujące przedmioty zatwierdzonym spisem objęte: sprawozdanie i projekt względem korekcyi Renu, sprawozdanie względem stanu korekcyi wód Jura, sprawozdanie i projekt względem zmiany art. 30 ustawy związkowej względem organizacyi sądownictwa związkowego, sprawozdanie i projekt co do petycji względem reprezentacyi ludu w radzie narodowej, sprawozdanie i projekt względem petycji obywateli Fryburgskich przeciw przywróceniu klasztoru Part-Dieu, projekt do ustawy względem zmiany w organizacyi wojska federalnego, sprawozdanie i projekt względem rozciągnięcia dawniejszych traktatów z Piemontem i t. d.

W kantonie Neunburg wybory powtórne do wielkiej rady wypadły na korzyść konserwatystów i rojalistów.

Grecya.

(Stowarzyszenia na wielki rozmiar. — Nowa emigracya grecka.) W rozmaitych prowincjach greckich, pisze *Gaz. Wiedeńska*, powstaje od kilku miesięcy coraz więcej stowarzyszeń mających pewien odrębny charakter. Pomiędzy młodymi wieśniakami panujący zwyczaj zawiązywać w czasie świąt wielkanocnych ścisłe stosunki przyjaźni, przysięgać wzajemną wierność i czynną pomoc w każdym razie, a nawet gotowość poświęcić życie gdyby tego widoki stowarzyszenia wymagały, jest już bardzo dawnym. Ale w ostatnich czasach stowarzyszenia tego rodzaju przybrały postać zupełnie odmienną. Całe wsie, gminy, prowincye nawet wiążą się z sobą, i jedno stowarzyszenie składają. W jakich zamiarach dzieje się to wzajemne łączenie, nie można dotąd z pewnością powiedzieć; warto jednak, pisać z Aten do *Allg. Ztg.* aby rząd zwrócił uwagę na tę kwestyę.

Zbiegowie greccy z Nauplii, którzy poczęści dobrowolnie, poczęści na rozkaz rządu tureckiego, opuścili Smyrnę, mieli udać się

do Włoch i utworzyć tam legię grecką. Pomiedzy nimi znajduje się wiele oficerów zwłaszcza młodszych i nieco podoficerów.

Tureya.

(Wypadki wojenne w Montenegro.) O wypadkach wojennych w Montenegro podaje *Wanderer* doniesienia z Raguzy, które zapowiadają poniekąd wstęp do najnowszych wypadków pod Kita Dirudine. Derwisz Basza dnia 21go b. m. wyruszył z wojskiem z Bielec i udał się do Banjani. Zdawało się, że ma zamiar napasać na Grahowo lub na Zubaz. Ponieważ już dwa razy omylił oczekiwania Montenegryńców co do obratów wojennych, przeto i ten zdawał się być tylko pozornym. Jednak Montenegryni obsadzili wszystkie punkta zagrożone, i kaźden ruch nieprzyjacielski śledzili z uwaga. Luka Vukalovich z tysiącem Montenegryńców i powstańców czuwał nad Grahowem, Vukotich stał w pogotowiu w wąwozie Duga. Dnia 24. czerwca korpus wojska regularnego z kilkuset Baszybozukami udał się z Trzebini do Zubaz, i nie znalazł wielkiego oporu. Zniszczywszy zasiewy na polach okolicznych ustąpił. Tego samego dnia Derwisz Basza wykonał demonstrację pod Grahowem. Te poruszenia przedsięwzięto jedynie jak się zdaje, aby rzeczywiście zamiary zasłonić.

Ameryka.

Nowy York, 18. czerwca. (Z teatru wojny.) Dnia 14. czerwca wojska konfederacyi w popliżu Richmond wykonały śmiały napad na armię generała Mac Clellana, zniszczyły druty telegraficzne, i uszkodziły kolej w West-Point. Nadto obrócili w niewiecz wiele zapasów żywności i namiotów, zabrali wiele jeńców i powrócili szczęśliwie. Według urzędowych depeesz konfederacyi, generał Jackson miał rozkaz przeszkodzić, aby M. Dowell lub Fremont nie posilkowali Mac Clellana.

Wypadek zaciętej bitwy pod Baton-Rouge nie wiadomy. Pod Charlestonem walczone bez stanowczego skutku. Armia Fremonta stoi w dolinie Shenandoah, ale dla niedostatku żywności ustąpiła do Monnt Jackson. Guerillasowie konfederacyjni atakują tylną straż Mac Clellana. Zapewniają że w kongresie przejdzie bil względem wydania 150,000,000 dolarów banknotami. Izba reprezentantów przyjęła bilsenacki względem zniesienia niewolnictwa we wszystkich państwach.

W Nowym Orleansie nic się nie zmieniło.

Kronika.

(Koncert p. pana Józefa Dulęby), dany wczoraj w sali reductowej wypadł — z przykreścią to wyznać musimy — wcale nienajlepiej. Wszakże wina tego nie była po stronie artysty, który owszem jak w obydwu poprzednich koncertach złożył i tego wieczora jak najświetniejsze dowody swojego talentu; ale udział ze strony publiczności był tak skąpy, że mógłby zaprawdę zniechęcić najskromniejszego nawet artystę. Czemuż przypisać tę nadzwyczajną obojętność? Czy już przesytyliśmy się koncertami, któremi przez ostatni dziesiątek lat tak często nas upajano, czy też obrana nieszczęśliwie pora kąpieli i wycieczki na wieś ujęła słuchaczy artystę, tak godnemu ze wszech miar szerszego udziału naszej publiczności? Zdaje się, że obie te przyczyny połączyły się razem tego wieczora, kiedy ani mistrzowska gra koncertanta, ani też uprzejme współdziałanie panny Klotyldy Bogdanowiczówny, której znakomity talent zjednał już sobie powszechne uznanie w świecie artystycznym, niezdolali zapełnić odpowiednio sali koncertowej. Dla znawców załączamy jeszcze program wczorajszego koncertu. Pan Dulęba odegrał wielką fantazję Antoniego Kąckiego, dziewczątą Rapsodję węgierską Liszta i Polones i Mazurek Chopina; a panna Klotylda Bogdanowiczówna odspiewała. Kawalynę z opery „Il Trovatore“ Verdięgo i Mazurek „Terkotka“ Chopina.

(Przestępstwa targowe i rewizya pieczywa.) Urząd targowy i cymmentniczy miasta Lwowa ukarał w drugiej połowie czerwca 1862 po części aresztowaniem, lub też konfiskatą podejrzanych artykułów:

- Osób 10 za przekupstwo,
- „ 6 za niedozwolony handel,
- „ 2 za opór,
- „ 2 za przekroczenie instrukcyi rzeźniczkiej,
- „ 7 za inne przekroczenia targowe,
- „ 7 za przekroczenie przepisów cymmentnicznych.

Prócz tego ważył i przeglądał wszelkie gatunki pieczywa u tutejszych piekarzy, i przekonał się, że były w ogóle dobre.

(Pożar) W Radziechowie w obwodzie złoczowskim powstał z niedocieczzonej przyczyny pożar dnia 26. z. m. w domu izraelity Ieka S. w rynku, i pomimo wszelkiej możliwej pomocy zgorzała w przeciągu godziny cała północna połać rynku, złożona z dwóch chrześcijańskich a trzynastu żydowskich domów drewnianych. Cała strata pogorzaleców ma wynosić przeszło 20,000 zł. wal. austr.

(Nieszczęsny wypadek.) W Kamionce w obwodzie złoczowskim wydarzył się 25. z. m. następujący okropny wypadek: Karol R., zawiadowca lamtejzego tartaku parowego niezachował należytej ostrożności przy utwierdzeniu jednego z 4 nożów przy maszynie hyblowej, przecco wyrwał się ten nóż w ciągu rotacyi i ugodził z taką gwałtownością w stojącego na boku zawiadowcę, że ugrzązł przeszło 4 cali głęboko w piersiach i uszkodził płuca tak mocno, że w okamgnieniu śmierć nastąpiła.

(Krakowskie Towarzystwo dobroczynności) otrzymało nowego protektora. Jm. biskup Łętowski, który dawniej piastował tę godność, złożył ją z dniem 22. maja r. b. a rada administracyjna ofiarowała ją Browi teologii Karolowi Telidze, kanonikowi i administratorowi krakowskiej dyecezyi.

(Splawność Prutu.) Dla Czerniowiec i w ogóle dla całej Bukowiny otwierają się nowe widoki. Niedawno odbywała się próba żeglugi parowcem „Vogorides“ od uścia tej rzeki aż do Skalan (w pobliżu Jas), i przedsiębrano przy tej sposobności dokładne pomiary koryta, z których pokazało się, że rzeka ta jest splawną dla statków parowych aż do wspomnionego miasta.

Ostatnie wiadomości.

Niewiele przyniosły dzisiejsze depeze telegraficzne. *Monitor* francuzki zniewolony był potwierdzić urzędownie klęskę, którą generał Lorencez poniósł na dniu 5. maja przy ataku na Guadaloupe. Z raportu tego generała pokazuje się bowiem, że Francuzi ponieśli dość znaczną stratę nie tylko w ludziach, ale i moralną, gdyż Zuloaga, który z swoją partyą miał wspierać ich operacye w Meksyku, zerwał nagle przymierze i połączył się z prezydentem Juarezem. Będzie to dla Francyi jeden powód więcej do silniejszego wystąpienia w Meksyku, by utrzymać sławę swojego oręża, i przy takim składzie rzeczy niemoże mieć naturalnie powodzenia żaden projekt pośrednictwa.

Książę Chambord, znany szef legitymistów francuzkich, odbywszy temi czasy zwykłą konferencyę coroczną ze stronnikami swoimi w Szwajcaryi, wydał teraz okólnik do swojej partyi, w którym zaleca jej powtórnie wstrzymywać się od wszelkiego udziału w sprawach ojczyzny, usprawiedliwiając ten krok nadzwyczajną przewagą teraźniejszego rządu francuzkiego we wszystkich sprawach publicznych. Jestto, mówiąc po prostu, wyraźne świadectwo zupełnej dziś bezwładności tego stronnictwa we Francyi.

W Turynie wotował już także senat na posiedzeniu z 30go z. m. ministeryalny projekt ustawy względem budżetu. — Gazecie tryestyńskiej donoszą z Medyolanu, że rząd piemoncki zaczyna występować teraz coraz energiczniej przeciw tak zwanej partyi ruchu, a w samym Medyolanie miano nawet aresztować kilku agentów i osobistych przyjaciół Mazziniego. Jeżeli wiadomości te są prawdziwe, tedy zwrot ten w polityce wewnętrznej zostaje może w związku z zapowiadaniem teraz uznaniem Włoch ze strony Rosyi i Prus, o które od kilku dni już utrzymują się wieści w dziennikach. Dziś jednakże prawi znów *Indep. belge* o jakiejś nocie Prus i Rosyi do gabinetu tuieryjskiego, która doradza odroczenie tego uznania dla nieustalonych jeszcze stosunków półwyspu, a nawet ma się oświadczać za utrzymaniem świeckiej władzy Papieża. W Neapolitańskim miały się znowu pomimo odwiedzin królewskich wzmóc bandy reakcyjne, i dzisiejszy telegram z Turynu z 30. z. m. donosi istotnie, że generał La Marmora poczynił nowe rozporządzenia wojskowe, by poskromić zapędy band rozbójniczych.

W sprawie serbskiej przyniósł dziś dziennik *Neueste Nachrichten* następujący ważny telegram:

„**Belgrad, 1. lipca.** Rząd serbski wyprawił adres lojalności do Konstantynopola. Szczegóły układów trzymane są w tajemnicy. Serbska gwardya narodowa została rozwiązana.“ — Jeżeli wiadomości te są prawdziwe, natenczas możnaby spór serbsko-turecki uważać już za skończony, a wysłanie adresu lojalności do Stambułu byłoby oznaką, że warunki pokoju musiały wypaść bardzo korzystnie dla Serbii.

Król szwedzki Karol XV. wybiera się w połowie tego miesiąca w odwiedziiny do dworu duńskiego. Wobec poruszonej dziś nanowo kwestyi skandynawskiej, niezdaje się być ta wizyta bez znaczenia politycznego.

Depesze telegraficzne.

Nowy York, 21. marca. Obiega pogłoska, że unioniści chcą utworzyć linię obronną od Korinthu do Memfis, zarzucić politykę zaczepną i zażądać nowego poboru wojska. Izba reprezentantów przyzwoliła na projekt do ustawy względem konfiskaty niewolników własnością powstańców będących.

New-York Herald podaje doniesienia z Meksyku z 28. maja. Według tych Meksykanie powstałi wszędzie i Francuzi byli zmuszeni poddać się.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 3. lipca.

Hotel rosyjski: PP. Kosielski Ludwik, z Podola. — Jaroszyński Piotr, z Odesy. — Garapich El., z Zagórza. — Głogowski Art., z Bojańca.
 Hotel europejski: Hr. Humnicki Wł., z Korpucia. — Wistocki Al., z Sulimowa. — Agopowicz Deod., z Krymidowa.
 Hotel Langa: Kodresko Teodor, z Jas. — Holban Mik., z Moldawii. — Odolski Ad., c. k. podporucz., z Pesztu.
 Zajazd Kuhna: Biltner Wł., z Stopaniowiec. — Urbański X., z Haczowa.
 Hotel krakowski: Nahujowski Antoni, z Czernicy. — Hr. Potocki Nik., z Burszlyna.
 Zajazd Krynickiego: Szumlański Konst., z Kuchajowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 3. lipca.

PP. Tyszkowski Ad., do Lesnik. — Brzozowski Zen., do Chmielówki. — Żebrowski Kar., do Tworylna. — Biliński Jan, do Huty obedyńskiej. — Kronstein Hip., do Truskawca. — Croisse Lud., do Koszelowa. — Duczyński Alex., do Truskawca. — Wierzchowski Jul., do Nowieczyzny. — Fedorowicz Jan, do Karlsbadu. — Gruszyński Fr., do Rosyi. — Wędrychowski Józef, do Sierostawiec. — Remiszewski St., do Bardiakowic. — Wirth Jan, do Kłodzianka. — Br. Lewartowski Alex., do Zimnej wody. — Zaręba Kaz., do Rosyi. — Hr. Ledochowski Rom., i Stecki Adolf, do Wiednia. — Kraszewski Henr., do Chorobrowa. — Starzyński Aug., do Dąbrówki. — Hr. Męciński Cez., do Dukli. —

